

τὸ δωρεάτιον. Ἀλλ' ἡ γυνὴ τούδεμίαν ἀκρόασιν δίδουσα, διετέλει ἐπιπλήττουσα αὐτάς, ἔως οὐ ἐπέστρεψεν διαζυγός της μὲ τὸ κάνιστρον κενὸν καὶ μὲ γενναῖαν πληρωμὴν διὰ τοὺς μύκητας. Ἡσθάνθη ὁ ἀνθρώπος οὗτος αἰχμύνην ἐπὶ τῇ συμπεριφορῇ τῆς συζύγου του· ἀλλ' ἡ γυνὴ ἀμέσως ὠμολόγησε τὸ σφάλμα της προσθέτουσα «πρὸς ικανοποίησιν τῶν νεανίδων αὐταὶ πρέπει νὰ συγγευματίσωσι μὲ ἡμᾶς καὶ ἀς εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἑστιατόριον.» Η μὲν Ἀγρὴν δὲν ἤδηνατο νὰ ὑποφέρῃ τὸν στοχασμὸν τοῦ γὰρ ὑποχρεωθῆ πρὸς γυναῖκα, ἵτις ἐφέρει τόσον ἀγρούινας πρὸς αὐτάς· ἀλλ' ἡ Ἅροζα ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν εὐχαρίστως ἐλπίζουσα ὅτι θὰ γείνη λόγος περὶ τῆς ἐλλειψεως ὑπηρέτιδος, καὶ οὕτως κατέπεισε τὴν φίλην της νὰ δεχθῇ καὶ αὐτὴ τὴν πρόσκλησιν.

[Ἔπειται συνέχεια]

ΠΛΟΥΤΕΙΑ ΓΥΝΗ

«Π Βαρωνίς Βόρδεττ-Κούττες, ἵτις ἔθεωρεῖτο ἡ πλουτιώτερα γυνὴ τῆς Ἀγγλίας, φαίνεται ὅτι κατέχετο ὑπὸ τῆς σκέψεως ὅτι τὸ δίδειν καὶ τὸ δίδειν φρονίμως εἶνε συνάμα χρέος καὶ εὐτυχία ἔκεινων, εἰς οὓς ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη πλούτῳ. Ὁταν ἐκ γενετῆς εὐρεθῆ τις ἐν μέσῳ σάκκων ἀργυρίου εἶνε σπάνιον νὰ ἐκτιμήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἀληθῆ ἀξίαν του. «Πολὺ δύσκολον εἶνε, ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, πλούσιος γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν!» (Μαρκ. Ι. κγ'). Ὁ ἔγωγες δέ, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ ἀσωτία εἰς πᾶν βῆμα περιμένουσιν αὐτὸν ἵνα κλείσωσι τὴν καρδίαν του εἰς τὸν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην. Διὰ τοῦτο εἶνε δίκαιον νὰ φέρητε ὡς παράδειγμα διαμνηθεῖς ὁ ἄντεστη εἰς τοὺς ἀντιπάλους τούτους καὶ νὰ γινήσῃ αὐτούς.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, νομίζω, αἱ δύο γαλλικαὶ Ἐπικρίαι, «Η τῆς ἐμψυχώσεως πρὸς τὸ εὐεργετεῖν, καὶ ἡ Προστάτις τῶν ζώων, ἐκάστη τούτων προσέφρον τὸ νομισματόσημον τῶν εἰς τὴν κατὰ τύχην ἔξοχον ταύτην κυρίαν καὶ τῆς ὁποίας ἀγαθοεργήματα τινὰ ὅχι μόνον ἥθελον διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ἀλλὰ καὶ δώσωσιν ἐμπνεύσεις ἀγαθάς.

Τὰς ζωηροτέρας αὐτᾶς συμπαθείας ἔξειργάσατο ὑπὲρ τῶν πτωχῶν· διὰ τῆς ἐπιφρόνης τῆς προσέθετον εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων τὸ μάθημα τῆς οἰκουμενῆς οἰκονομίας· καθίδρυσε κατάστημα χορηγοῦν ἐργασίαν ῥαφῆς, καὶ συγχρόνως τροφήν εἰς πολυαριθμούς μητέρας οἰκογενειῶν, καὶ ἀποστέλλον δωρεὰν μεταξὺ αὐτῶν, νοσοκόμους κατ' οἶκον· διὰ τῆς ἐπιμελείας της ἐν πρατήριον, καὶ μία πλατεία δενδροφύτος, περιεστοιχισμένη ἀπὸ οἰκίας αἰτίνες στεγαζόσιν ἀνέτως, καὶ μὲ μετριότατα ἐνόικια πλέον τῶν 150 οἰκογενειῶν ἀναπληροῦσι εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ Λουδίου τὰ ρυπαρὰ οἰκήματα καὶ μεμολυσμένα τὸ ἀποφράττοντα πρότερον αὐτήν.

«Οραία πηγὴ πρὸς πόσιν εἰς τὸ περίφρακτον Βικτωρίας ὄφειλεται εἰς τὰς γενναιοδωρίας τῆς. Διὰ τὴν καθίδρυσιν αὐτῆς παρέστη ἡ ἀνάγκη νὰ διαπονήσῃ ἐκατοντάν χιλιάδων φράγκων.

«Οταν δὲ σιτοδεῖα κατέρειμισε τὸ βόρειον μέρος τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας αὐτὴ κατέβαλε τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου πληθύος οἰκογενειῶν πρὸς μετανάστευσιν εἰς τὴν Καλλιφορίαν καὶ Καναδᾶ. Οὐ μόνον δὲ διὰ τὰς ὄλικας ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς ἐσκέψθη, διὸ ἐς προνοοῦσα ἔδωσε 1,250,000 φράγκα.

Αὐτὴν πιστεύει εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν διαστυχῶν ἡ ἐγκληματιῶν, ότι εἰδεν ὅτι καταφύγιον τι, τὸ ὅποιον φροντίστην ἐπέτυχεν· σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐγκλημάτων βασίμως δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ ἀλλαγὴν βίου.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπιστήμης εὑρίσκουσιν εἰς τὸ βαλάντιόν της τὰ πρὸς εὔκολιάν σπουδαίων ἐργασιῶν αὐτὴ κατέβαλε τὰ ἔξοδα τῆς τοπογραφικῆς ἐποπτείας τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ιθέλησε νὰ φέρῃ ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Ιουδαίας ὄλατα πρὸς διατήρησιν τῆς πόλεως, ἵτις ἔχει μεγάλην τούτων ἀνάγκην ἀλλ' ἡ πρότασις τῆς ἀπερρίφθη παραλόγως ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

«Π Βαρωνίς Βόρδεττ-Κούττες είναι ἐπίσης ἐνεργητικότατον μέλος τῆς προστατευτικῆς Ἐταιρίας τῶν ζώων· καὶ, χάρις εἰς ἐπίσκεψίν τινα εἰς Ἐδμυδοῦργον, ἐπέτυχε διὸ ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἑτημερίδας, καὶ διὰ πρωτικῶν ἐπιχειρήσεων γὰρ ἐπισύρη τόσον τὴν προσοχὴν τῶν ἵκανῶν νὰ γνωρίσωσι τὰ παθήματα τῶν ἵππων, οἵτινες ἔσυρον τὰ λεωφορία, ὥστε ἐδυνήθησαν νὰ φέρωσι πέρας εἰς τὰ γινόμενα ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν Ἐταιριῶν ὡς πρὸς τοῦτο. Ἀφῆκε δὲ εἰς τὴν πόλιν ταῦταν πηγὴν πρὸς πόσιν, εἰς τὴν ὄποιαν παρέθηκε ποτίστραν διὰ τὰ ζώα, ὅπου βλέπει τις ὡραίαν γλυφήν, παριστῶσαν τὸν Βόσσικ, τὸν πιστὸν κύνα, δόστις εἰς τὸν θάνατον τοῦ κυρίου του Γρήφῳ ἐν ἔτει 1858· ἐγκατέστη εἰς τὰ κοινητήρια, ὅπου εἶδε κομισθέντα τὸν νεκρόν, καὶ ἐκεῖ διηλθεν ὄλας τὰς ἡμέρας του ἐπὶ τοῦ τάφου μέχρι τοῦ 1872, διου μαρανθεὶς σπάθινεν.

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΡΩΝΙΑ

[Συνέχεια, ἔτε φρι. 18].

Δύναται τις ἐπίσης νὰ ταξιδεύσῃ διὰ μέσου τῶν γοριμὸν ἡ καγκώς. Τῶν νοριμῶν γίνεται χρῆστις διὰ μακρουνάς δόδοι πορίας· εἶναι εἶδος τι μυκροῦ διωματίου· λίαν καταλλήλως κατεσκευασμένου ἐκ ξύλου ἢ καλάμου, ἔχοντος ἐκατέρωθεν μίαν θύραν. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπάρχουσι πέριξ καθίσματα, ἐν δὲ πρόσωπον δύναται νὰ καθεσθῇ λίαν ἀνέτως· τοῦ εἶδους τούτου τῶν φορείων γίνεται χρῆστις ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων, πρὸ πάντων δὲ ὑπὸ τῶν κυριῶν· δύο ἄνδρες (ἢ τέσσαρες, ἐνίστε) φέρουσι τὸ νοριμόν, ὑποβαλλόμενοι πρότερον εἰς σπουδαίαν ἐκγύμνασιν ὅπως μάθωσι νὰ βαδίζωσι κατὰ τρόπον εὐχάριστον χωρὶς τιναγμούς. Τὸ κάγκω τοινοὶ μία ἔδρα ἀνευ ποδῶν, ἀλλὰ κεκαλυμένη διὰ σκιάδος ἀνοικτῆς εἰς τὰ πλάγια, κρέμαται δὲ ἐξ ἰσχυρᾶς ράβδου ἢ δύο ἄνθρωπος φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὄμβων.

«Τι πάρχουσι πρὸς τούτους καὶ ἀμάξαι ἀμερικανικοὶ διατρέχονται καὶ ἐκάστη τὰς ὡραίας οδούς τοῦ Υεδ-